

[Hans Hansen.]

Mening i at paaligne Formuerne en Beskatning.

Vi forbeholder os vor Stilling til Lovforslaget ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende.

Holstein: Med den største Interesse og Paaskønnelse har jeg hørt de Udtalelser, som er fremsat saavel af Venstres ærede Finansordfører som af Venstres ærede Partiordfører angaaende Venstres Syn paa de Grundprincipper, hvorefter en Reform af vor nuværende Formuebeskatning bør lægges til Rette. Efter disse Udtalelser tør jeg maaske formode, at de Divergenser, man har haft Indtryk af at der paa dette Omraade har hersket indenfor Partiet Venstre, ikke længere vil blive af Betydning med Hensyn til den Reform, der forestaar af Formuebeskatningen her i Landet.

Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Udtalelser under Finanslovdebatten saaledes, at han i Grunden kun tilsigtede at forsvare den Stilling, han hidtil havde indtaget i denne Sag, med en Henvisning til, at naar han havde været Forkæmper for Bibeholdelsen af en Formuebeskatning som hidtil, var det, fordi han af finanspolitiske Grunde, af Hensyn til Nødvendigheden af at nedbringe den store Statsgæld og faa de danske Statsfinanser konsolideret, ønskede at bibeholde en høj Formuebeskatning, men vel at mærke udelukkende med dette Formaal for Øje, og at hvis det viste sig, at dette Formaal ikke kunde realiseres ad den Vej, han her havde tænkt sig, saa havde han intet at indvende imod de Grundsynspunkter, som Venstres ærede Ordfører havde gjort gældende paa dette Omraade.

Saaledes har jeg forstaaet det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om, at det ærede Medlems Grundbetragtning falder sammen med den Opfattelse, som det engelske socialdemokratiske Parti har haft i de senere Aar, at det i England var nødvendigt at indføre, hvad der overhovedet ikke findes i England, en „Capital levy“ med det Formaal at nedbringe den engelske Statsgæld, og en „Capital levy“, som kun skulde komme Formuer over et vist, efter danske Forhold ret højtliggende, Beløb til Byrde. Denne det engelske Socialdemokratiske Programopfattelse blev imidlertid i begge de Valgkampagner, der har været ført, baade i 1923 og nu sidst, stillet fuldkommen i Baggrunden i Socialdemokratiets Valg-

agitation, fordi man vidste, at der var saa store erhvervsøkonomiske Interesser i Befolkningen og langt ned i Arbejderbefolkningens Rækker mod denne Grundopfattelse, at man ikke vovede at stille dette Krav i Forgrunden i den socialdemokratiske Agitation.

Jeg har ogsaa med Tilfredshed hørt den ærede Partiordfører for Venstre henvisne til den svenske Skattelovgivning paa dette Omraade. Det var jo de svenske Principper for Formue- og Indkomstskat til Staten, som jeg i de Forslag, jeg fremsatte for nogle Aar siden, søgte at slaa til Lyd for ogsaa her i Landet. De er blevet indført i 1907 af det daværende konservative Ministerium Lindman; og ingen svensk Regering, hvilket Parti den end har tilhørt, har siden i mindste Maade prøvet at rokke ved disse Grundprincipper.

Grundprincipperne i den svenske Formue- og Indkomstskattelovgivning til Staten er nøjagtig de Grundprincipper, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard her har gjort sig til Talsmænd for. Grundbetragtningen er denne, at Formuebeskatningen skal baseres paa Hensyntagen til Formueafkastningen paa den ene Side, og paa den anden Side tage Hensyn til, at Indtægter, der hidrører fra Formuer, har en større Skatteevne end Indtægter, som er rene Arbejdsindtægter.

Det er ud fra denne Grundbetragtning, den svenske Skattelovgivning har slaaet Formue- og Indkomstskatten sammen, ved at lægge en Tresindstyvendel af Formuen til Indtægten og saa beskatte dette Beløb med Indkomstskatteskalaen, saaledes som den ergældende i Sverige. Og jeg vil i denne Forbindelse henstille til det paagældende Udvalg, at der tilvejebringes Oplysninger om, hvorledes de svenske Regeringer i de allersidste Aar har stillet sig til denne svenske Formuebeskatning, som jo er langt lempeligere end den, vi har her i Landet.

Efter hvad der er meddelt mig, er Forholdet det, at den svenske socialdemokratiske Finansminister Thorsson, for nogle Aar siden foreslog, at Formue- og Indkomstskatten i Sverige efterhaanden skulde nedbringes, og fik tilvejebragt et prisstatistisk og økonomisk Grundlag, hvorefter han fastsatte et Normaltal for Formue- og Indkomstskatten i Sverige paa 100, et Normaltal, som skulde være vejledende for den svenske Finanspolitik med Hensyn til Forhøjelser eller Nedsættelser af Indkomstskatten. Grundsynspunktet var dette, at